

Сборник съдебна практика

Дело C-81/15

Karновиmichania Karelia AE
срещу
Υpourgos Oikonomikon

(Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias)

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Общ режим на облагане с акциз — Директива 92/12/ЕИО — Обработен тютюн, движещ се под режим отложено плащане на акциз — Отговорност на лицензиария складодържател — Възможност за държавите членки да предвидят солидарна отговорност на лицензиария складодържател за имуществените санкции, наложени на извършителите на контрабанда — Принципи на пропорционалност и на правна сигурност“

Резюме — Решение на Съда (шести състав) от 2 юни 2016 г.

1. *Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Акцизи — Директива 92/12 — Отговорност на лицензиария складодържател — Обективна отговорност — Задължение за държавите членки да предвидят допълнителна наказателна отговорност за всяко административно нарушение, извършено при пускането в движение на стоки, подлежащи на облагане с акциз — Липса*

(член 13, член 15, параграфи 3 и 4 и член 20, параграфи 1 и 3 от Директива 92/12 на Съвета)

2. *Данъчни разпоредби — Хармонизиране на законодателствата — Акцизи — Директива 92/12 — Национална правна уредба, позволяваща лицензиарият складодържател да бъде обявен за солидарно отговорен за плащането на суми, съответстващи на наложените имуществени санкции на извършителите на контрабанда — Безусловна отговорност — Недопустимост — Нарушение на принципите на правна сигурност и на пропорционалност*

(Директива 92/12 на Съвета)

1. От общия разум на Директива 92/12 относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, изменена с Директива 92/108, и по-специално от член 13 и от член 15, параграфи 3 и 4, както и от член 20, параграф 1 от нея следва, че законодателят е предоставил на лицензиария складодържател централна роля в процеса на движение на стоки, подлежащи на облагане с акциз и поставени под временен режим.

Директива 92/12 възлага в тежест на лицензиария складодържател отговорността за всички рискове, свързани с движението на подлежащи на облагане с акциз стоки, поставени под такъв режим, и следователно този складодържател е определен като задълженото за плащането на

акциза лице, когато той стане изискуем поради административно нарушение или престъпление, извършени при движението на тези стоки. Следователно тази отговорност е обективна и се основава не на доказана или презумирана вина на складодържателя, а на участието му в икономическа дейност.

Все пак от член 20, параграф 3 от Директива 92/12, съгласно който държавите членки са длъжни да вземат всички необходими мерки за санкциониране на всяко престъпление или административно нарушение и за налагане на ефективни наказания, не следва, че държавите членки са длъжни по силата на тази разпоредба да предвидят допълнителна наказателна отговорност за лицензирания складодържател за всяко административно нарушение, извършено при пускането в движение на стоки, подлежащи на облагане с акциз.

Всъщност, на първо място, тази разпоредба не уточнява нито подходящите наказания, нито категориите лица, които тя предвижда, че трябва да носят отговорност.

На второ място, режимът на отговорност, предвиден в Директива 92/12, е ограничен до плащането на акциза. Следователно тази директива не установява режим на солидарност, при който лицензираният складодържател би бил отговорен за плащането на имуществените санкции, наложени на извършителите на контрабандата.

(вж. т. 31, 32, 35 и 38—40)

2. Директива 92/12 относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, изменена с Директива 92/108, разгледана в светлината на общите принципи на правото на Европейския съюз, по-специално принципите на правна сигурност и на пропорционалност, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която дава възможност собствениците на стоки под режим на отложено плащане на акциз да бъдат обявени за солидарно отговорни за плащането на имуществените санкции, наложени заради нарушение, извършено при движението на тези стоки, когато тези собственици са обвързани с договор с извършителите на нарушението, по силата на който тези лица са техни пълномощници — въз основа на която лицензираният складодържател е обявен за солидарно отговорен, без да може да се освободи от тази отговорност, като докаже, че не е имал никаква връзка с действията на извършителите на нарушението, за плащането на тези суми, дори когато по националното право той не е нито собственик на тези стоки към момента на извършването на нарушението, нито е обвързан с договор с извършителите на нарушението, по силата на който те са негови пълномощници.

Всъщност, когато по-строгата отговорност на лицензирания складодържател, който не е запазил собствеността на контрабандните стоки и не е обвързан с договор с извършителите на контрабандата, по силата на който те са негови пълномощници, не е изрично предвидена нито в Директива 92/12, нито в разпоредбите на националното право, наказанията, които могат да бъдат наложени на такъв лицензиран складодържател по силата на тази правна уредба, не се установяват достатъчно сигурно и предвидимо за заинтересованите лица, предвид изразените разнопосочни тълкувания в рамките на самата запитваща юрисдикция, за да може да се приеме, че отговарят на изискванията за правна сигурност, което все пак следва да установи запитващата юрисдикция.

Освен това, що се отнася до мерките за предотвратяване на данъчните измами, вече е било прието, че в областта на данъка върху добавената стойност разпределението на риска, вследствие на извършена от трето лице измама, не е съвместимо с принципа на пропорционалност, когато данъчен режим възлага цялата отговорност за заплащането върху доставчика, независимо дали той е участвал или не в извършената от купувача измама.

Освен това националните мерки, които на практика установяват режим на обективна солидарна отговорност, надхвърлят необходимото за защитата на фиска. Възлагането на отговорността за заплащането на данъка върху добавената стойност на лице, различно от платеща на този данък, дори когато това лице е лицензиран данъчен складодържател със специфични задължения съгласно Директива 92/12, щом като то няма право да се освободи от тази отговорност, като докаже, че не е имал никаква връзка с действията на платеща, трябва да се счита за несъвместимо с принципа на пропорционалност. Би било явно несъразмерно това лице да носи безусловна отговорност за загубата на данъчни приходи, причинена от действията на трето данъчнозадължено лице, върху което то няма никакво влияние.

Спазването на тези изисквания е необходимо, когато става въпрос за мярка като възлагането на лицензирания складодържател на отговорността за паричните последици от контрабандата.

(вж. т. 46, 47, 49—51 и 54 и диспозитива)